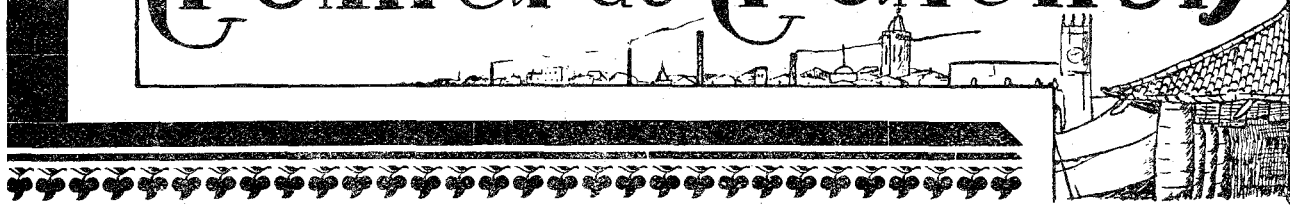

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

PER LA REFORMA DEL CODI DE COMERÇ

LA VENDA A TERMINIS

Diverses vegades ens hem ocupat de la imperiosa necessitat de reformar la nostra primera llei mercantil, assenyalant l'incomplert d'algunes de les seves disposicions o l'imprescindible que era de modificar-ne d'altres, resultat del canvi i progrés de les operacions comercials en relació amb el temps transcorregut des de que el Codi de Comerç fou promulgat com a llei espanyola.

Sens dubte, una de les prescripcions que necessita més que el legislador hi fixi l'atenció, és la de la regulació de la venda a termini, que degut a la vida moderna i a la situació general, ha adquirit un increment extraordinari, com no podrien ni somniar els comissionats que el segle passat redactaven el projecte de Codi mercantil, que les Corts elevaren a la categoria de llei.

Avui es compra i es ven a terminis tot el què és indispensable, útil i superflu per a la vida humana: vestits, maquinària, joies, automòbils, etc., i no cal dir la transcendència extraordinària que hi ha moments adquireix aquesta modalitat de la compra-venda, quan són importants les quantitats que en són el preu.

Aquesta realitat i l'absència de disposicions legals, clares i ben precises que la reconeguessin, malgrat de vegades el Tribunal Suprem hagi intentat establir-les en una forma indirecta, ha fet que els encarregats d'interpretar la llei i àdhuc els d'aplicar-la, per por de no garantir prou l'operació, i davant la temença de què no fos aplicat en certs moments aquell principi legal de què «els contractes són el què són i no el què diguin els contractants», recorressin a simular altres contractes —compromisos de venda, arrendaments, dipòsits— més determinats i millor regulats en el Codi de Comerç.

La confusió, o millor dit, la causa de què la venda a termini no pugui ésser perfectament declarada, dimana de què en el contracte de venda en general es tramet immediatament la propietat passant a ésser el venedor creditor per capital i desprenent-se en conseqüència de tots els seus drets sobre la cosa venuda.

Exposada com ha estat suscintament la situació del contracte esmentat, és natural que es planteixin diversos problemes, derivats els uns de la perfecció del contracte i els altres de la garantia del compliment de les obligacions.

Es evident que la venda d'una màquina d'escriure, per exemple, del valor de 2000 pessetes en terminis de 50 ó 100 pessetes, sense cap altre mena d'entrega, si es fes purament com una venda